

روند مهاجرت در استان اصفهان

تایپیه: دکتر حسن بیک محمدی (عضو هیأت علمی گروه جغرافیای دانشگاه اصفهان)

آنها تا ۱۹/۵ در صد (شاهین شهر) رسیده است.

در این مقاله با استفاده از روش‌های تاریخی و تحلیلی نگارنده نقل و انتقالات جمعیتی گذشته استان اصفهان را در ابعاد مهاجرت‌های بین استانی، خارجی و جایجایی داخلی در رابطه با عوامل اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی مؤثر در آنها مطالعه کرده و اثرات مثبت و منفی اقتصادی و اجتماعی این جایجایی‌ها را در مناطق مهاجر بدیر و مهاجرت فرم استان مورد تجزیه و تحلیل قرار داده است.

در خانمه در راستای جلوگیری از رشد بی‌رویه جمعیت شهری، تنظیم پدیده مهاجرت و بالاخره سامان‌دهی جایجایی‌های جمعیت، شهری و روستایی راهکارهایی را برای برنامه‌ریزان مسائل شهری و جمعیتی استان ارائه می‌دهد.

مقدمه

هر گونه حرکت و جایجایی جمعیت به هر هدف و به هر فاصله را مهاجرت گویند.^۱

مهاجرت یکی از ویژگی‌های دموگرافیکی و یکی از جنبه‌های تحلیل جمعیت است، پدیده‌ای که به نقل و انتقال سکونتی انسان از مکان به مکان دیگر مربوط می‌شود. این جایجایی تحت تأثیر جاذبه‌ها و دافعه‌های نواحی مختلف صورت گرفته و در هر یک از مکانهای مهاجر فرست و مهاجر بدیر آثار اقتصادی- اجتماعی و فرهنگی ویژه‌ای را بوجود می‌آورد.

استان اصفهان در دهه‌های گذشته تحت تأثیر عدم تعادل در بنامه‌ریزی اقتصادی و تمرکز برنامه‌ریزی و تمرکز سرمایه‌گذاریهای صنعتی در بخش کوچکی از استان و توسعه قطبی و عدم توجه به توسعه فضایی با نقل و انتقالات شدید جمعیتی روبه رو بوده است. بطوری که در فاصله سالهای ۶۵ تا ۷۵ بیش از ۵۹۱ هزار نفر (۱۵ درصد از جمعیت استان) به این سرزمین وارد و یاد در درون آن جایجا شده‌اند که از این تعداد ۴۰ درصد از سایر استانها، ۳ درصد مربوط به مهاجرین خارج از کشور و ۵۷ درصد بقیه مربوط به جایجایی‌های شهری و روستایی داخل استان بوده است. مطالعات

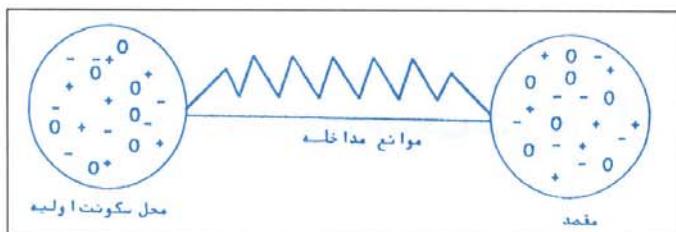
مهاجرت‌های بین استانی اصفهان نشان می‌دهد در حالی که خالص مهاجرت‌تی استان در ۱۳۳۵-۱۹۵ هزار نفر بوده، در سال ۱۳۷۵ این رقم به ۴۶۷ هزار نفر افزایش یافته است. به عبارتی این استان از حالت مهاجر فرستی به استانی مهاجر بدیر تبدیل شده است و در این میان نقش شهر اصفهان به لحاظ برخورداری از پتانسیل‌ها و توانهای بالای صنعتی، بازرگانی، فرهنگی و خدماتی در پذیرش مهاجرین از سایر نقاط بیشتر بوده و این شهر را بیش از ۱۲۶۶ هزار نفر جمعیت در رده‌ی سومین شهر ایران قرار داده است.

آمار جایجایی‌های استان نشان می‌دهد که سهم شهرهای مختلف از مهاجرین خارجی و داخلی یکسان نبوده و رشد جمعیت سالانه برشی از

استان اصفهان در طول ۴۰ سال گذشته به دلیل تغییر در روند موقعیت اقتصادی و اجتماعی آن در مملکت و در نتیجه دگرگونی در ساختار

نمودار (۱):

عوامل موجود در محل اولیه
و مقصد و مداخله موافع در
مهاجرت^۲

- ۱- جمع آوری داده‌ها و اطلاعات دست دوم از منابع معابر،
- ۲- بررسی و مطالعه کتب و اسناد مختلف،
- ۳- تحلیل داده‌ها و تبدیل آنها به نقشه‌های جغرافیایی،
- ۴- تحلیل مطالب و نتیجه‌گیری و ارائه پیشنهادها.

مهاجرت و روند آن در استان

قبل از آن که در مورد علل، چگونگی و روند مهاجرت‌های استان صحبت شود باید گفت همانطور که مطالعات نشان می‌دهد، پدیده مهاجرت نتیجه و حاصل برخورد عوامل جذب کننده و دفع کننده محیطی و فردی سرزین‌های است و این مسئله همیشه مورد توجه جغرافیدانان بوده است.^۳ نمودار (۱) نشان می‌دهد که انسان در گکانهای مختلف با عوامل شیب و منفی متعادل روبروست که با ارزیابی آنها محل سکونت خوش را به قصد سرزین‌های جدید ترک می‌کنند زیرا تعیین موقعیت هر محل و عوامل جاذب و دافع پنهان و آشکار آن می‌تواند اصلی ترین عامل و انگیزه در انجام مهاجرت‌ها بشود و مهاجرت‌های استانی نیز از این قاعده مستثنی نیست.

نقل و انتقالات جمعیتی استان اصفهان را در دو بخش مهاجرت‌های بین استانی و داخلی به شرح زیر می‌توان مطالعه کرد.

۱- مهاجرت‌های بین استانی

در سال ۱۳۳۵ استان اصفهان (شامل یزد و اصفهان) در بین استان‌های ایران از موقعیت اقتصادی و اجتماعی خاصی برخوردار نبوده و به علت اقتصاد کشاورزی یکی از نواحی مهاجر فرست ایران بوده است. آمار جدول (۱) نشان می‌دهد که این استان ضمن ارتباط مهاجرتی با استان‌های دیگر در مجموع حدود ۲۹ هزار نفر مهاجر داشته و در مقابل ۲۱۹ هزار نفر راه به استان‌های دیگر فرستاده است که برآیند و خالص مهاجرتی آن حدود ۱۹۰ هزار نفر بوده است.

سدهای است سهم استان‌های مختلف در مهاجر فرستی یا پذیرش مهاجرین استان متعادل نبوده و نقش برخی از آنها بسیار چشمگیر است.

جدول (۱) و نقشه (۱) نشان می‌دهد که در بین استان‌های کشور سهم

عملکردی آن، از نظر نقل و انتقالات جمعیتی تغییرات زیادی داشت و از حالت مهاجر فرستی شدید به استانی مهاجر پذیر تبدیل شده است، به طوری که خالص مهاجرتی استان از ۱۹۰ هزار در ۱۳۳۵ به ۶۷۲ هزار در سال ۷۵ رسیده است.

بدهیه است در این مدت از نظر حجم جمعیت، ساختار شغلی، نسبت جنسی، جمعیت شهری و روستایی و بالاخره مسائل اجتماعی، فرهنگی و زیست‌محیطی در معرض تغییر و تحول شدید قرار گرفته است. مسئله مهاجرت در استان از دو نظر قابل توجه و بررسی است. یکی از نظر مهاجرت‌های بین استانی و دیگری توزیع مهاجرین در سطح استان است، شایان ذکر است که بدانهم سهم شهرستان‌های مختلف در نقل و انتقالات جمعیتی یکسان نیست.

مطالعات موجود نشان می‌دهد رشد جمعیت شهری استان در برخی از شهرها در فاصله ۵۵ تا ۶۵ تا ۱۹۵ درصد (شاهین شهر به دلایل جنگ تحملی)، رسیده و در شهر اصفهان - به عنوان بزرگترین قطب صنعتی و خدماتی استان - تراکم زیاد جمعیتی، گرانی زمین، مسکن و اجاره خانه و مشکلات زیست‌محیطی زیادی را بوجود آورده و به خاطر لیبری شدن از جمعیت، احداث شهرهای جدیدی را در منطقه اصفهان مطرح ساخته است.

اهداف پژوهش

اهداف اصلی این پژوهش عبارتند از:

- ۱- بررسی علل تغییر در نقل و انتقالات جمعیتی استان
- ۲- شناخت عوامل مؤثر در تبدیل استان به یک ناحیه مهاجر پذیر
- ۳- نقش شهرستان‌های استان در پذیرش مهاجرین
- ۴- برآیند پدیده مهاجرت بین استان اصفهان و دیگر استان‌ها
- ۵- مشکلات ناشی از مهاجرت پذیری استان.

روش تحقیق

با توجه به موضوع تحقیق، حوزه مطالعاتی و مسائل آن، در پی هش حاضر ترکیبی از روش‌های توصیفی، تاریخی و تحلیلی بکار رفته و مراحل آن به شرح زیر بوده است:

جدول (۱): واردشده‌گان، خارج شده‌گان و مهاجرت خالص استان اصفهان ۱۳۴۵

ردیف	نام استان	وارددگان	خارج شدگان	مهاجرت خالص
۱	مرکزی	۲۶۸۸	۸۳۲۵۳	-۸۰۵۶
۲	گیلان	۵۹۹	۶۵۷	-۵۸
۳	مازندران	۸۴۴	۱۸۲۶	-۹۹۲
۴	آذربایجان شرقی	۹۰۸	۲۲۱	+۶۶۷
۵	آذربایجان غربی	۱۲۷	۱۳۲	-۵
۶	کرمانشاهان	۵۲۵	۲۲۸۲	-۱۷۱۷
۷	کردستان	۱۲۲	۱۵۰	-۲۸
۸	خوزستان و لرستان	۲۲۵۸	۱۱۰۴۲۳	-۱۰۸۱۶۰
۹	فارس و بنادر	۱۸۴۳۱	۷۲۹۱	+۱۱۱۹۰
۱۰	کرمان	۱۸۰۰	۲۰۵۳	-۲۰۳
۱۱	خراسان	۹۱۱	۱۰۳۶۶	-۹۲۰۵
۱۲	اصفهان و بیزد	-	-	-
۱۳	سیستان و بلوچستان	۵۸	۱۲۲۲	-۱۱۶۲
مأخذ و وزارت کشور - ۱۳۴۵				
جمع				

استان‌های خوزستان و لرستان و مرکزی به ترتیب ۱۱۰۴۲۳ و ۸۳۲۵۳ بوده و بر روی هم حدود ۵۵ درصد از مهاجرین استان اصفهان را شامل نموده است. بدینهی است در این مردم توجه برنامه‌ریزان کشور به دو قطب صنعتی ایران آن روز یعنی تهران و آبادان و ایجاد جاذبه‌های شغلی در این مراکز در جذب مهاجرین استان اصفهان بی‌تأثیر نبوده است.

در فاصله سال‌های ۴۵ تا ۴۱ استان اصفهان هنوز مرحله صنعتی شدن خود را آغاز نکرده و به علت ضعف فعالیتهای صنعتی و خدماتی دارای مهاجر فرسنی شدیدی بوده است. آمار موجود نشان می‌دهد که این استان در مجموع دارای بیان متفق مهاجرتی بوده و در مقابل دریافت ۳۴۷۹۷ نفر مهاجر از سایر استانها ۲۹۱۴۴ نفر را درست داده و در مجموع دارای بیان متفق ۲۵۶۴۷ نفر بوده است.

در بین استان‌های ایران، استان مرکزی که شامل تهران نیز بوده است بیشترین سهم را در پذیرش مهاجرین استان داشته و به تهیی ۶۷ درصد از مهاجرین آن را (۱۸۷۵۰ نفر) را به خود اختصاص داده است و در مقابل سهم استان خوزستان نیز کاهش چشمگیری داشته است.

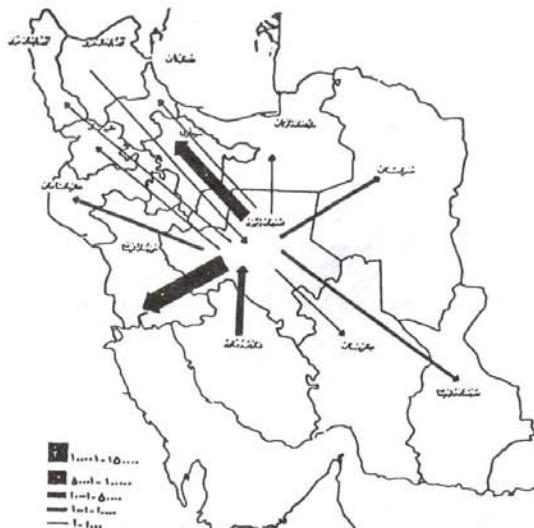
نقشه (۲) نشان می‌دهد که جریان عمومی مهاجرتها با دفعه قبل خوبی تفاوت نکرده و سهم استان‌های مجاور بیش از استان‌های دور دست بوده است.

در فاصله ۴۵ تا ۵۵ استان پزد از استان اصفهان جدا شد و جمعیت آن نیز کاهش یافت. این دهه جمیعاً ۱۴۱۵۴۶ نفر مهاجر به استان وارد و در مقابل ۲۷۴۰۸۰ نفر از آن خارج شده‌اند که نتیجه آن کاهش ۱۳۲۵۴ نفر جمعیت (مهاجرت خالص) بوده است.

این دهه استان اصفهان و بویران مرکز آن مردم توجه قرار گرفته و با افزایش پتانسیلهای صنعتی، کشاورزی و خدماتی در آن پویایه احداث ذوب آهن، بالا شستگاه، نیروگاه، پالی اکریلیک، پتروشیمی و... مهاجرت به آن زیاد شده و از حدود ۳۴ هزار در سال ۴۵ تا ۱۴۱ هزار نفر یعنی بیش از ۴ برابر دهه قبل رسید. هر چند با توجه به تعداد کسانی که از استان مهاجرت کرده‌اند این استان دارای موافقة منطقی بوده ولی کاهش این موافقه علامت تغییر و تحولات بزرگ صنعتی، کشاورزی و خدماتی استان است.

آمار جدول (۳) و نقشه (۳) نشان می‌دهد که جریان مهاجرتی استان با دهه‌های قبل خوبی تفاوت نکرده و سهم استان‌های مجاور بیشتری از استان‌های مرکزی، خوزستان و چهارمحال بختیاری بیش از سایر استان‌هاست و استان مرکزی (شامل تهران) نیز بیشترین سهم از پذیرش مهاجران استان را داشته است.

در فاصله سال‌های ۱۳۴۵ تا ۱۳۵۵ به علت توجه بیشتر دولت به استان اصفهان و برنامه‌ریزی و سرمایه‌گذاری در آن و در نتیجه افزایش روند قابلیها و ظرفیهای کشاورزی، صنعتی، (از جمله فولاد مبارکه) فرهنگی و خدماتی، (آموزش و پهاداشت و توریستی و...) و ایجاد جاذبه‌های متعدد، همچنین دور بودن از صحنه‌های جنگ، نقل و انتقال جمعیتی به سوی این استان و پویایه در قطب‌های صنعتی و کشاورزی و مراکز خدماتی آن افزایش یافته.

نقشه (۱): جریانهای مهاجرتی خالص بین استانی استان اصفهان ۱۳۴۵

جدول (۳): وارد شدگان، خارج شدگان و مهاجرت خالص استان اصفهان ۱۳۵۵

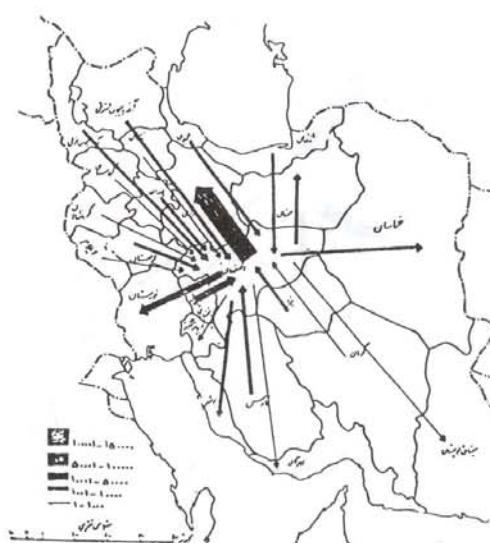
ردیف	نام استان	خارج شدگان	وارددگان	مهاجرت خالص
۱	مرکزی	۱۸۰۶۰	۲۲۵۳۶	-۴۷۵۷۶
۲	گیلان	۴۶۲۶	۱۴۱۱	+۲۲۱۵
۳	مازندران	۲۲۴۷	۱۹۱۰	+۱۳۳۷
۴	آذربایجان شرقی	۵۰۳۳	۱۶۵۰	+۲۱۶۸
۵	آذربایجان غربی	۷۰۰۱	۱۰۸	+۱۶۶۶
۶	کرمانشاه	۲۰۵۶	۱۸۷۱	+۸۱۹
۷	خوزستان	۲۲۲۲۳	۷۰۰۸۷	-۲۲۴۴۴
۸	فارس	۱۴۷۲	۹۵۰۲	+۵۳۷۰
۹	کرمان	۲۲۱۲	۳۰۸۰	+۱۲۲
۱۰	خراسان	۷۱۷۸	۱۱۱۷	-۳۹۹۴
۱۱	اصفهان	-	-	-
۱۲	سیستان و بلوچستان	۲۰۷	۸۰۷	-۵۰۰
۱۳	کردستان	۶۲۸	۵۰۷	-۹۸
۱۴	همدان	۲۱۰۵	۷۲۹	+۱۲۷
۱۵	چهارمحال و بختیاری	۲۳۴۷۲	۲۲۶	+۷۰۷۶
۱۶	لرستان	۵۷۸۹	۲۲۰۹	+۴۵۳
۱۷	ايلام	۱۹۵	۹۴	+۱۰۱
۱۸	کهگیلویه و بویراحمد	۵۷۷	۱۱۰۹	+۰۸۷
۱۹	بوشهر	۵۷۱	۲۰۳۰	-۱۷۰۹
۲۰	زنجان	۶۳۷	۳۴۰	+۲۹۷
۲۱	سمنان	۱۷۹۸	۲۶۹۲	-۱۷۹۷
۲۲	پذیر	۳۳۹	۱۴۲	+۱۸۸۷
۲۳	هرمزگان	۱۱۶۱	۱۰۱	-۱۲۰۴
	جمع	۱۴۰۵۶	۲۷۹۰۸۰	-۱۳۴۵۴

مأخذ: مرکز آمار ایران: ۱۳۵۱ / نشریات استانی

جدول (۲): وارد شدگان، خارج شدگان و مهاجرت خالص استان اصفهان ۱۳۴۵

ردیف	نام استان	خارج شدگان	وارددگان	مهاجرت خالص
۱	مرکزی	۱۹۰۵۷	۸۰۷	-۱۸۷۰۰
۲	گیلان	۱۱۰۷	۸۲۷	+۲۹۵
۳	مازندران	۵۲	۱۱۰۷	-۸۴۰
۴	آذربایجان شرقی	۱۰۹۷	۹۰۵	-۸۸۹
۵	آذربایجان غربی	۷۹۹	۵۶۳	-۶۲
۶	کرمانشاه	۶۰۳	۱۴۹۸	-۸۴۵
۷	خوزستان	۹۶۲	۵۱۵۶	-۴۶۶۳۸
۸	فارس	۵۸۱۱	۷۳۶۲	-۱۰۰۱
۹	کرمان	۳۲۶۲	۶۸۷۸	-۲۲۷۵
۱۰	خراسان	۱۳۵۲	۱۹۰۳	-۹۶۰۱
۱۱	اصفهان	-	-	-
۱۲	سیستان و بلوچستان	۹۹۲	۱۹۴۷	-۱۱۷
۱۳	کردستان	۱۲۴	۳۰۶	-۱۶۲
۱۴	همدان	۴۹۵	۵۵۲	-۱۹۷
۱۵	چهارمحال و بختیاری	۵۸۰	۳۱۶	+۱۰۱
۱۶	لرستان	۱۱۹	۷۸۷	+۲۱۰
۱۷	ايلام	۴	۹۹	-۴۵
۱۸	کهگیلویه و بویراحمد	۱۳۵	۵۶۹	-۵۳۴
۱۹	بنادر و جزایر خلیج فارس	۱۶۸	۵۷۵	-۴۰۷
۲۰	بنادر و جزایر پیرعمان	۹۵	۹۲۶	-۸۰۱
۲۱	ستان	۱۱۷	۱۱۳۷	-۸۲۳
	جمع	۳۷۷۹۷	۴۹۱۴۴۴	-۲۰۵۷۷

مأخذ: مرکز آمار ایران: ۱۳۵۱ / نشریات استانی

نقشه (۳): جریانهای مهاجرتی خالص بین استانی استان اصفهان ۱۳۵۵

نقشه (۴): جریانهای مهاجرتی خالص بین استانی استان اصفهان ۱۳۴۵

۶۰ / دوره هشتم، شماره سی و دوم

۲ - مهاجرت‌های داخلی استان

در فاصله سالهای ۱۳۶۵ تا ۱۳۷۵ جمیعاً بیش از ۵۹۱ هزار نفر (سعادل ۱۲/۵ درصد) جمعیت استان به استان اصفهان وارد یا در داخل آن جابجا شده‌اند، که از این تعداد ۴۰ درصد مربوط به مهاجرین از سایر استانها، ۳ درصد آن مربوط به مهاجرین خارج از کشور و ۵۷ درصد بقیه (۳۳۴۰۰) هزار نفر (مربوط به مهاجرت‌های داخلی است، یعنی کسانی که از نواحی روستایی و شهری به قصد مهاجرت سرزمین اصلی خود را ترک کردند). (جدول ۶)

بدهیه است این جابجاگی در سطح شهرستانهای مختلف استان ایکسان نبوده و تحت تأثیر عوامل اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، تقاضاهای زیادی بین آنها به چشم می‌خورد. بطوری که شهرستان اصفهان با پذیرش ۲۶۰۱۷۰ نفر یا ۴۴ درصد واردشدنگان بالاترین سهم و در مقابل سهم شهرستان فردیون شهر با ۳۲۵۱ نفر یا ۵/۰ درصد پانزین نسبت بوده است، بدهیه است درین ارتباط، مرکزیت استانی، تمرکز بخش عظیمی از صنایع و فعالیتهای خدماتی، بازرگانی، بهداشتی، آموزشی... اصفهان و در مقابل ازوای جغرافیایی شهرستان فردیون شهر و ضعف فعالیتهای صنعتی، خدماتی و رفاهی این شهر بی تأثیر نبوده است. تمرکز و تراکم سرمایه‌ها و تنوع جاذبه‌های شغلی شهر اصفهان موجب شده که تزدیک به ۴۵ درصد از مهاجرین این شهر مربوط به استانهای دیگر است.

آمار جدول نوی همچنین نشان می‌دهد که ۴ درصد از مهاجرین این شهرستان از خارج کشور و حدود ۵۱ درصد بقیه مربوط به مهاجرت‌های روستایی و شهری داخل استان بوده است. در مجموع می‌توان گفت ۲۵۷ درصد از جمعیت این شهرستان متولد این شهر نبوده و مهاجر محضوب شده‌اند.

در مورد مهاجرین خارج از کشور نیز سهم شهرستانهای استان برابر نیست. آمار جدول فوق همچنین نشان می‌دهد که ۵۱ درصد تفاوت‌های زیادی را بام نشان می‌دهند، با توجه به وجود صنایع متعدد در اطراف نظر و انتزاعی جغرافیایی این شهرستان به نظر می‌رسد این مهاجرین اغلب افغانی باشند. آمار جدول فوق نشان می‌دهد که از نظر مهاجرین شهرستانی شهر یا آبادی همان شهرستان (شهرستان نائین با ۵۸۴ درصد از مهاجرین خود اول و شهرستان برخوار و میمه با ۱۴/۵ درصد در آخرین مرحله قرار گرفته است).

آمار جدول (۶) نشان می‌دهد که سهم مهاجرت‌های روستایی نواحی در شهرستانهای نسبتاً محروم و دور افتاده استان همانند نائین، فردیون، فردیون شهر و اردستان اغلب بیش از ۵۰ درصد از جابجاگی‌ها را تشکیل می‌دهد. آمار این جدول همچنین نشانگر این واقعیت است که سهم مهاجرین شهرستانهای استان از مهاجرت‌های شهرستانهای دیگر استان نیز بسیار متفاوت است، اعداد متون چهارم این جدول نشان می‌دهد که در بین شهرستانهای استان شهرستان برخوار و میمه با ۴۱/۷ درصد بیشترین و شهرستان کاشان با ۳۰ درصد کمترین راشکیل می‌دهند. بدهیه است

آمار جدول (۴) نشان می‌دهد که در سال ۱۳۶۵ در مقابل ۷۸۱۶۶ نفر که از استان مهاجرت کرده‌اند ۱۵۳۳۲۲ نفر به آن وارد شده‌اند که بیلان مهاجرت آن مثبت بوده و خالص مهاجرت آن ۷۵۱۵۷ نفر بوده است.

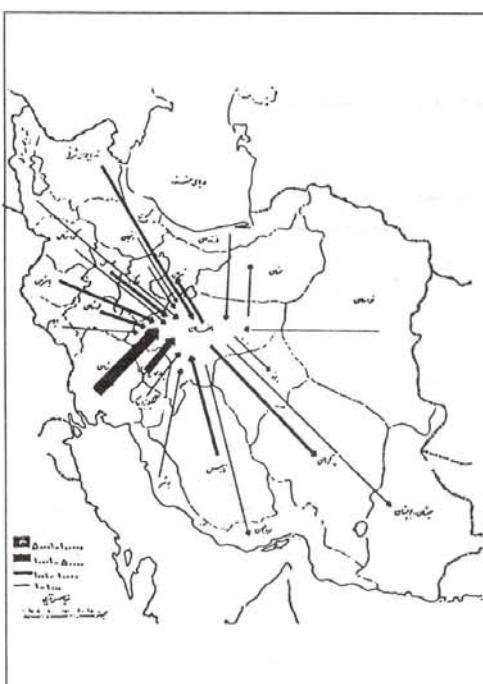
در این دهه استان اصفهان با ۲۳ استان دیگر کشور ارتباط مهاجرتی داشته و تعداد مهاجرین به آن دو برابر بیش از مهاجرت کنندگان از استان بوده است. آتجه که در جدول (۴) و نقشه (۴) به چشم می‌خورد و خوزستان نسبت به است که جریان مهاجرت عمومی استان اصفهان و خوزستان نسبت به سالهای قبل کاملاً عوض شده است. در این سال حجم مهاجرین استان خوزستان به استان اصفهان بسیار چشمگیر بوده و بیش از ۴۰ درصد از مهاجران به آن را تشکیل داده است. در این ارتباط وقوع جنگ تحملی و هجوم آواره‌های جنگ به استان رانمی‌تون از نظر دور داشت.

داده‌های آماری فوق نشان می‌دهد که در سال ۱۳۶۵ استان اصفهان یکی از استانهای مهاجرپذیر ایران بوده است. نقشه (۴) نشان می‌دهد بعد از استان خوزستان، استان چهارمحال بختیاری نیز سهم زیادی از مهاجرین به استان راشکیل داده و با ۱۴/۷ هزار نفر بیش از ۹/۰ درصد از مهاجرین استان را به خود اختصاص داده است. این نقشه همچنین نشان می‌دهد که سهم مهاجرین به استان شهران نیز کاسته شده و همانند قبیل سهم عمده مهاجر فرنستی و مهاجرپذیری استان مربوط به استانهای مجاور است.

آمار فوق نشان می‌دهد که درین سال، خالص مهاجرتی استانهای اصفهان با خوزستان ۵۱۹۰۷ و اصفهان با چهارمحال ۱۱۸۰ نفر بوده است. در سرشماری سال ۱۳۷۵ استان اصفهان روند مهاجرپذیری خود را همچنان حفظ نموده و در مجموع از ۲۵ استان دیگر کشور جمعاً ۲۳۳۸۲۲ نفر مهاجر را پذیرفته و در شمار یکی از استانهای مهاجرپذیر ایران محضوب شده است و در فاصله سالهای ۶۵ تا ۷۵ در مجموع ۶۷۴۷۲ خالص مهاجرتی داشته است.

بدهیه است جمعیت‌های مهاجر در سطح شهرستانهای استان به صورت معادل توزیع نشده و از این میان سهم شهرستان اصفهان به لحاظ مرکزیت و پرخورداری از قابلیت‌ها و توانهای بالای بازرگانی، صنعتی، فرهنگی، آموزشی، خدماتی و کشاورزی (به علت قرار گرفتن در قلب قطب کشاورزی و شهری - صنعتی استان) با ۴۰ درصد بیشترین بوده است. آمار جدول (۵) و نقشه (۵) نشان می‌دهد در بین استانهای کشور استانهای خوزستان و چهارمحال و بختیاری بیشترین سهم مهاجر فرنستی به استان اصفهان را داشته است. نقشه مذکور نشان می‌دهد که جریانهای مهاجرتی این استان با سالهای قبل کاملاً تفاوت کرده و سهم استانهای دوردست و غیرهمجوار مانند هرمزگان، کرمان، سیستان و بلوچستان، خراسان، مازندران و خوزستان در مهاجر فرنستی به استان بیش از پیش افزایش یافته است. بدهیه است در این مهاجرپذیری تحولات عمده‌ای که در ساختار اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی استان پیروزه شهرهای واقع در منطقه اصفهان صورت گرفته بسیار مؤثر بوده است.

جدول (۴): واردشگان، خارج شدگان و مهاجرت خالص استان اصفهان ۱۳۵۶

نقشه (۴): جریانهای مهاجرتی خالص بین استانی استان اصفهان ۱۳۶۵

ردیف	نام استان	وارددگان	خارج شدگان	مهاجرت خالص
۱	تهران	۳۰۰۷۹	۳۴۴۵۵	-۴۴۷۶
۲	مرکزی	۲۲۴۶	۱۹۷۵	+۷۱
۳	گیلان	۱۷۶۵	۹۱۲	+۸۰۳
۴	مازندران	۲۱۳۶	۱۶۲۶	+۰۱۰
۵	آذربایجان شرقی	۷۰۱۱	۷۸۶	+۱۷۵
۶	آذربایجان غربی	۱۰۱۲	۷۶۱	+۲۰۱
۷	کرمانشاه	۷۷۹۱	۱۰۲۲	+۱۷۶۹
۸	خوزستان	۹۶۲۷	۱۰۲۰	+۰۱۹۰۷
۹	فارس	۹۳۲۱	۶۱۶۳	+۳۱۶۸
۱۰	کرمان	۱۷۲۵	۳۲۰۱	-۱۷۶
۱۱	خراسان	۳۴۱۰	۳۰۱۷	+۳۹۳
۱۲	اصفهان	-	-	-
۱۳	سیستان و بلوچستان	۱۲۵۰	۱۵۱۷	-۲۶۷
۱۴	کردستان	۷۸۴	۵۷۷	+۲۰۷
۱۵	همدان	۲۰۶۰	۶۱۱	+۱۴۹۹
۱۶	چهارمحال و بختیاری	۱۷۷۰۴	۷۸۷	+۱۱۸۰
۱۷	لرستان	۵۸۷۱	۴۹۹	+۰۵۰۴
۱۸	ایلام	۲۹۵	۱۸۴	+۱۱۱
۱۹	بوکان و پریزاده	۱۴۵۲	۹۰۲۹	+۰۰۵
۲۰	بوشهر	۲۱۰۱	۱۷۷۷	+۷۷۹
۲۱	زنجان	۶۱۰	۶۱۵	+۰۵۰
۲۲	سمنان	۷۱۰	۸۲۲	-۱۲
۲۳	بزد	۱۳۶۸	۱۴۴۲	-۷۵
۲۴	هرمزگان	۱۶۸۰	۱۸۹۷	-۲۱۲
۲۵	جمع	۱۰۷۳۱۲	۷۸۱۶۶	+۷۰۱۰۷

مأخذ مرکز آمار ایران: ۱۳۵۶

مأخذ مرکز آمار ایران: ۱۳۷۵

جدول (۵): واردشگان، خارج شدگان و مهاجرت خالص استان اصفهان ۱۳۷۵

ردیف	نام استان	وارددگان	خارج شدگان	مهاجرت خالص
۱۲	فارس	۱۶۰۰۱	۱۵۰۹۸	+۰۹۷
۱۵	قم	۴۹۸۰	۴۹۷۳	-۲۰۰۷
۱۶	کردستان	۵۹۸۹	۱۷۹۲	+۷۹۷۴
۱۷	کرمان	۶۰۷۲	۴۷۰۹	+۱۸۱۳
۱۸	کرمانشاه	۷۷۷۲	۲۲۰۲	+۰۵۷۰
۱۹	کوکنلوه و پریزاده	۲۹۲۳	۱۹۰۵	+۱۰۳۸
۲۰	گیلان	۳۲۲۵	۲۲۸۸	+۹۷۴
۲۱	لرستان	۱۰۰۵۲	۷۷۱۸	+۷۸۶۴
۲۲	مازندران	۵۱۲۶	۳۲۱۳	+۱۷۱۳
۲۳	مرکزی	۵۷۲۶	۴۹۶۲	+۶۹۷۲
۲۴	هرمزگان	۵۰۲۶	۴۹۸۹	+۲۹۱۷
۲۵	همدان	۳۸۴۹	۲۲۶۹	+۱۶۲۵
۲۶	بزد	۳۷۷۹	۲۱۸۰	-۹۰۱
۲۷	جمع	۲۲۲۸۲۲	۱۵۵۳۰	+۸۷۷۴

ردیف	نام استان	وارددگان	خارج شدگان	مهاجرت خالص
۱	آذربایجان شرقی	۳۱۰۹	۲۲۶۶	+۶۲۳
۲	آذربایجان غربی	۳۹۹	۲۲۸۲	-۱۸۸۳
۳	ارزیل	۷۸۷	۹۰۷	-۱۷۸
۴	اصفهان	-	-	-
۵	ایلام	۱۲۲۳	۵۹۹	+۸۲۴
۶	بوشهر	۵۷۰۶	۴۹۱۰	+۲۳۴۶
۷	تهران	۴۵۸۱۲	۴۶۷۷	-۲۲۶۳
۸	چهارمحال و بختیاری	۲۸۰۲۹	۶۱۴۳	+۲۱۸۸۶
۹	خراسان	۸۱۳۶	۷۱۰۷	+۱۰۲۹
۱۰	خوزستان	۵۷۹۶	۳۰۵۱۳	+۱۷۳۷۱
۱۱	زنجان	۰۰۱	۳۲۸	+۲۰۳
۱۲	سمنان	۸۸۳	۱۰۹۷	-۲۱۴
۱۳	سیستان و بلوچستان	۴۴۰۷	۲۲۴۶	+۲۰۶۱

کاشان این کمبود را افزایش سهم مهاجرین از سایر استانهای (۴۳/۸ درصد) جبران کرده است.

نقشه (۵):

جریانهای مهاجرتی خالص بین استانی استان اصفهان ۱۳۷۵

توزیع مهاجرین در استان
 آمار جدول (۶) نشان می‌دهد که در دهه ۶۵ تا ۷۵ جمعاً ۵۹۱۶۴۰ نفر با حدود ۱۵ درصد از جمعیت استان به این استان وارد یاد در درون آن چابجا شده‌اند. بدینهی است این جمعیت در سطح شهرستانهای آن بصورت متعادل توزیع نشده و از این میان سهم شهرستان اصفهان به لحاظ برخورداری از قابلیتها و توانهای بالای بازارگرانی، صنعتی، فرهنگی، آموزشی و خدماتی و کشاورزی (به علت قرار گرفتن در قلب قطب کشاورزی و قطب شهری صنعتی استان و منطقه اصفهان) با ۴۴ درصد بیشترین بوده است، بعد از این شهرستان، شهرستان برخوار و میمه با ۹/۶ درصد قرار دارد و در مقابل شهرستانهای نطنز، سبزوار و فردیون شهر وارد استان به علت دوری از مرکز و انزوای جغرافیایی و فقرامکانات صنعتی و خدماتی کمترین حد (کمترین ۱ درصد) را داشته‌اند.

از طرفی چنانچه بخواهیم نسبت افراد و مهاجرین وارد شده به شهرستان را با جمعیت آن مقایسه کنیم، معلوم می‌شود این نسبت در شهرستان برخوار و میمه با ۲۵/۷ درصد جمعیت بیشترین و در شهرستانهای سبزوار (۵/۴) نطنز (۷/۲) فردیون شهر (۷/۳) و فریدن (۷/۵) کمترین بوده است. (جدول ۴)

جدول (۶): وضعیت مهاجرت به استان ۱۳۶۵ تا ۱۳۷۵

شهرستان	نسبت جمعیت مهاجر به کشور	خارج از کشور	شهریاری‌آبادی همان شهرستان	شهرستانهای دیگر استان	ازسایر استانها	واردداده نفر	شهرستان
اردستان	۸/۸	۲	۴۹/۷	۲۰/۸	۷۷/۱	۳۹۶۹	
اصفهان	۱۶/۱	۴	۳۳/۴	۱۷/۵	۴۴/۶	۲۶۰۱۷۰	
برخوار و میمه	۲۰/۷	۳/۴	۱۴/۷	۴۱/۷	۴۹/۷	۵۶۲۵	
خمینی شهر	۱۰/۱	۲/۸	۲۵	۳۶/۷	۳۴/۹	۲۹۳۰۷	
خواصار	۸/۹	۰/۱	۷۷/۶	۳۱/۶	۳۹/۲	۲۲۶۶	
سبزوار	۵/۲	۰	۳۷/۲	۲۷/۹	۲۴/۱	۳۵۰۸	
شهرضا	۱۶/۲	۰/۸	۱۷/۸	۳۶/۷	۴۴/۲	۲۷۰۱۰	
فریدن	۷/۰	۰/۱	۵۵/۶	۷۷/۳	۱۶/۷	۱۰۲۲۴	
فردیون شهر	۷/۳	۰/۸	۵۰/۱	۳۵/۲	۱۳/۷	۳۲۵۱	
فلاروجان	۱۷/۸	۱/۹	۴۰/۲	۷۸/۷	۴۴/۱	۲۶۹۲۶	
کاشان	۱۲/۲	۳/۶	۴۱	۱۰/۳	۴۴/۸	۲۱۰۱۰	
گلپایگان	۱۳/۶	۰/۵	۳۵/۹	۲۱/۰	۴۱/۷	۱۰۸۲۱	
لنگان	۶/۱	-	۴۹/۰	۳۱/۸	۷۷/۹	۲۶۰۲۸	

بدینهی است از افزایش جابجایی‌های جمعیت و مهاجرین وارد شده به شهرستان برخوار و میمه سهم مهاجرین از شهرستانهای دیگر استان از شهرستانهای دیگر بالاتر است. (۴۱/۷) و در این مردم‌گرانی قیمت مکن و زمین و اجاره خانه در شهر اصفهان و نزدیکی این شهرستان به اصفهان بسیار مغزیر بوده است، شایان ذکر است که بدانیم در میان شهرهای این شهرستان شهر شاهین شهر با رشدی معادل ۱۹/۵ و ۵/۵ درصد به ترتیب در سالهای ۵۵-۶۶ و ۷۵-۸۵ در پذیرش تعداد زیادی از این مهاجرین نقش زیادی داشته و کاهش رتبه جمعیتی این شهر در نظام شهری استان از رتبه ۲۳ در ۵۵ به ۶ در سال ۱۳۷۵ به همین علت بوده است.

همچنین رشد سریع جمعیت شهری دیگر شهرهای شهرستان برخوار در سالهای ۶۵ تا ۷۵ از جمله گز (۴/۹ درصد) دولت آباد (۴/۸) و خورزون (۶/۲ درصد) در این ارتباط می‌تأثیر نبوده است و این میزان رشد نشان می‌دهد که بیشتر جمعیت مهاجر به این شهرستان در مراکز شهری این شهرستان سکونت داشته‌اند. آمار جدول (۷) نشان می‌دهد که از مجموع مهاجرین استان در دهه ۶۵ معادل ۷۵/۵ درصد در مراکز شهری و ۲۴/۵ درصد بقیه در نواحی روستایی ساکن شده‌اند. همچنین آمار جدول (۸) نشان می‌دهد با توجه به محل اقامت قبلی مهاجرین استان، مهاجر تهای شهر به شهر با ۵۷/۱ درصد بیشترین و جابجایی‌های روستایی روستای ۵/۹ درصد

اصفهان خارج شده‌اند به استانهای مرکزی و خوزستان وارد شده‌اند، از سال ۴۵ به بعد استان اصفهان و بیزیر مرکز آن در برنامه توسعه کشور قرار می‌گیرد و به دنبال سرمایه‌گذاریهای فراوان و استقرار منابع به تدریج از حالت مهاجر فرستی به مهاجر یزدی تبدیل می‌گردد، آمار موجود نشان می‌دهد که در ۴۰ سال گذشته خالص مهاجرت استان از ۱۹۰ هزار در سقف در ۷۵ هزار رسماً افزایش یافته است، در این افزایش، بر نامه‌ریزی، سرمایه‌گذاری و تأسیس صنایع چون ذوب آهن، فولادبارکه، پتروشیمی، پالایشگاه، پالی اکریل، نیروگاه و توسعه مرکز آموزشی، بهداشتی، بازرگانی، و خدماتی در شهر و منطقه اصفهان و بالاخره جذب بخش عظیم مهاجرین بسیار مؤثر بوده است.

در اثر مهاجرت به شهر و منطقه اصفهان رشد جمعیت شهری برخی از مرکز شهری آن از جمله در شاهین شهر در برخی از سالها به ۱۹/۵ درصد هم رسیده است، البته در این افزایش جمعیت علاوه بر جاذبه‌های صنعتی و خدماتی و کشاورزی منطقه، مجاور استان با خوزستان و قوع جنگ تحملی می‌تأثیر بوده است. □

مبارکه	۱۹۲۲	۲۹/۳	۳۰/۹	۲۳/۱	۱/۰	۱۷/۶	۳/۲
تائین	۶۶۰۱	۲۶/۳	۱۴/۷	۵۸/۲	۰/۲	۱۲/۳	۱/۱
لحف آباد	۴۸۷۸۷	۲۸/۲	۲۹	۴	۱۵/۶	۴/۲	۸/۲
لنطز	۴۰۰۵	۲۷/۷	۲۱/۲	۳	۷/۲	۱۰/۲	۰/۲۷
استان	۵۶۱۴۲۰	۲۳۳۶۷۲۲	۱۲۵۶۲۱	۱۸۸۸۰	۱۷۲۹۲	۱۵	-
درصد	۱۰۰	۲۰	۲۵	۲۲	۳	-	۱۰۰

منبع: نتایج تفصیلی سرشماری عمومی نفوس و مسکن استان و هفده شهرستان آن
مرکز آمار ایران*

جدول (۷): وضعیت مهاجرین استان از نظر اسکان (۷۵ تا ۶۵)

کل مهاجرین	سکن در شهر	درصد	سکن در روستا	۱۹۲۶۲۴	۲۲/۵
۵۹۱۶۴۰	۴۴۹۰۱۶	۷۵/۰	۷۵	۱۹۲۶۲۴	۲۲/۵

*مأخذ: نتایج تفصیلی سرشماری عمومی نفوس و مسکن استان سال ۷۵ مص ۲۰

جدول (۸): وضعیت مهاجرین استان با توجه به محل اقامت قبلی
مهاجرین محل سرشماری (۷۵-۶۵)

روستا نهاد	شهری شهر	روستا نهاد	شهری روستا	نامعلوم
۱۶/۴	۵۷/۱	۵/۹	۱۷/۶	۳

*مأخذ: نتایج تفصیلی سرشماری عمومی نفوس و مسکن استان سال ۷۵ مص ۲۰

کمترین نسبتها را به خود اختصاص داده‌اند.

نتیجه

پسیده مهاجرت یکی از ویژگی‌های دمografیکی و کمی و یکی از جنبه‌های تحلیل جمعیت است، انسان غالباً از سر زمین هایی که شرایط اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی آنها ضعیف و ناکافی است خارج می‌شود و به مناطقی که دارای جاذبه‌های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی بهتری است وارد می‌شود، استان اصفهان در چهار دهه گذشته به عمل تغییر در روند شرایط اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی و در نتیجه تغییر در ساختار عملکردی خود بانقل و انتقالات جمعیتی زیادی روپرورد و از استانی مهاجر فرست به منطقه‌ای مهاجر یزدی تبدیل شده است، هر چند این جابجایی‌ها در سراسر استان صورت گرفته است ولی نقش شهرستان اصفهان را به عنوان مرکز استان و قطب اصلی فعالیت‌های صنعتی، کشاورزی و خدماتی در جذب مهاجرین داخلی و خارجی نمی‌توان از نظر دور داشت، قبل از سال ۱۳۴۵ اساسن برنامه‌ریزیهای شهری و منطقه‌ای ایران بر محور دو قطب شهری ایران یعنی تهران و آبادان استوار بوده و این مرکز از سراسر ایران از جمله اصفهان مهاجرت‌های زیادی را به سوی خود جذب کرده‌اند، به طوری که بیش از ۸۵ درصد از افرادی که در سال ۱۳۴۵ از استان

پاورقی:

- W.Kuls Bevolkemgs Geographic studenbucher der geographic Stuttgart 1980, page 158.
- (۲) نظری، علی اصغر، جغرافیای جمعیت ایران - پیام نور، ۱۳۷۳، ص ۱۶۵
- James,L.Newman/Gordone Matzke,Population Pattem, Dynamic and Prospects 1987 United State of America Newjersey Page 167.
- E.S.Lee 1966 a Theory of Migration Demography V3,P50.
- (۵) خوزستان و استان لرستان در ۱۳۷۵ یک استان بوده‌اند.
- (۶) سکونت بخش عظیمی از این جمعیت در شاهین شهر.
- (۷) احمدی، سیروس؛ بررسی مهاجرت‌های بین استانی در استان اصفهان، مجله فرهنگ اصفهان، شماره‌های ۷ و ۷۷، ص ۷۰.